

John Ried:

Tíz nap, amely megrengette a világot

Az előestén

„A Péter-Pál erőd őrsége állt hozzánk. És éppen most kaptuk a hírt: átpártolt hozzánk egy Petrográdba rendelt ezred is. A katonák gyanakodtak, és Gatscinában megállították a vonatot, és küldötrészt menesztettek hozzánk. „Mióról van szó?” — kérdezték. „Mit akartok? Mi éppen most fogadtunk el egy halározatot arról, hogy minden hatalmat át kell adni a szovjeteknek.” A Forradalmi Katonai Tanács ezt felelte: „Bajtársak! A forradalom nevében köszöntünk benneteket. Maradjatok ott, ahol vagytok, és várjátok be a további utasításokat.”

Elmondotta, hogy az összes telefonvonalakat elvágta. A kaszárnyákkal és a gyárakkal tábori telefon újján biztosították az összeköttetést.

Futárok és komisszárok szakadatlan áradata. Az ajtó előtt vagy egy tucat önkéntes vállalkozó áldogált, készen arra, hogy a híreket, parancsokat eljuttassák akár a város legtovábbi pontjaira is. Az egyik közülük, egy cigányképű hadnagy, franciául mondotta: „Minden készen áll. Csak egy gombnyomásra van szükség.”

Láttam Podvojszkijt, a felkészült stratégját, ezt a sovány, szakállas, civilruhás férfit. Antonovot, borostás állal, piszkos gallérban, szinte részegen a sok virrasztástól; Krilenkót, a mosolygós, széles arcú, folyton beszélő és hevesen gesztikuláló katonát, és Dibenkót, az óriás termetű, nyugodt matrózt. Ezek voltak a jelen és a jövő emberei.

Lent, az üzemi bizottságok helyiségeiben Szeratov egyre-másra írta alá az állami fegyverraktárnak szóló kiutasításokat; minden gyárnak százötven puskát... Vagy negyven küldött várt a kiutasításokra...

Az előcsarnokban összetaláltunk néhány, a második garnitúrától való bolsevik vezetővel. Az egyik revolverére mutatott: „Kezdődik a játék — mondotta sápadtan, — akár akarjuk, akár nem. A másik tábor tudja: vagy ők végeznek velünk, vagy mi velük.”

A Petrográdi Szovjet éjjel-nappal ülésezett. Amikor beléptem a nagyterembe, Trockij éppen beszéde végénél tartott. „Azt kérdezik tőlünk, valóban fegyveres tüntetésre készülünk-e? Enn erre világos választ adhatok. A Petrográdi Szovjet úgy érzi, hogy végre elérkezett a hatalom átvételének az órája. A kormányhatalom átadása az Összoroszági Szovjetkongresszus feladata. Hogy szükség lesz-e fegyveres tüntetésre, az attól függ, lesznek-e, akik a kongresszus határozatával szembehelyezkednek.

Tudjuk, hogy az Ideiglenes Kormány szánalmas és tehetetlen. A történelem el fogja seperi, hogy egy igazi népkormány lépjen a helyébe. De mi még most is, még ma is megkíséreljük az összeütközést elkerülni. Reméljük, hogy az Összoroszági Szovjetkongresszus kezébe veszi azt a hatalmat, melynek alapja: a nép szervezett szabadsága. Ha azonban a kormány a rendelkezésére álló rövid időt — ezt a vagy hetvenkét órát — arra használja fel, hogy megtámadjon bennünket, akkor a mi elmentadásunk nem marad el. Szemet szemért, fogat fogért!”

Élénk tetszéssel fogadták Trockijnak azt a közlését, hogy a baloldali eszerek készek képviselőket küldeni a Forradalmi Katonai Tanácsba.

Amikor hajnali 3 órakor elhagytam a Szmolnijt, észrevettem, hogy a főkapu elé két gyorstűzelő ágyút állítottak fel. A bejáratok előtt és a közeli utcáskorokon mindenütt járőrök álltak. A lépcsőn Bill Shatov rohant felfelé: Kezdődik! Kerenszkij kiküldte tisztviselőit, hogy lefoglalják újságjainkat, a „Szoldat”-ot és a „Rabocsij Puty”-ot. De csapataink már ott vannak és letépték a pecsétet és most indítjuk el a különítményeket, hogy megszállják a polgári lapok szerkesztősegeit! Ujjongva a vállamra ütött, és berobogott a házba.

6-án reggel a cenzorral volt dolgom, akinek a külügyminisztériumban volt a hivatala. Mindenütt, minden falon hisztérikus felhívások, amelyek „rende” intik a lakosságot. Polkovnyikov egyre-másra adta ki a parancsokat:

„Megparancsolom minden katonai egységnek és osztagnak, hogy maradjon a kaszárnyájában, amíg a kerületi parancsnokságtól újabb parancsot nem kap... Azokat a tiszteteket, akik feleltessék parancsa nélkül intézkednek, lázadásért haditörvényszék elé állítatom. Megtiltom, hogy a katonák bármiféle más szervezet utasítását végrehajtsák...”

A reggeli lapok jelentették, hogy a kormány a „Novaja Rusz”-t, a „Zsivoje Szlovó”-t, a „Rabocsij Puty”-ot és a „Szoldat”-ot betiltotta, és elrendelte a Petrográdi Szovjet vezetőinek és a Forradalmi Katonai Tanács tagjainak letartóztatását.

Amikor áthaladtam a palota előtti téren, éppen a tisztviselők tűzérési ütegei helyezkedtek el a palota előtt. A vezérkar hatalmas vörösfestésű épületében szokatlan élénkség uralkodott. A kapu előtt páncélaútok, tisztetek... A cenzor olyan izgatott volt, mint egy kigyó a cirkuszban. Tőle tudtam meg, hogy Kerenszkij a Köztársaság Tanácsába ment, hogy felajánlja lemondását. A Mária-palotába rohantam, és még hallhattam a végét Kerenszkij szenvedélyes és kissé zavaros beszédének, amelyben politikáját védelmezte, és ellenfeleit hevesen támadta:

„Ime néhány jellegzetes részlet a „Rabocsij Puty” cikk-sorozatából, amelyet Uljanov Lenin írt, ez a hazaáruló, aki ismeretlen helyen rejtőzködik, és akit igyekszünk kézrekeríteni... Ez a hazaáruló arra szólítja fel a proletariátust és a petrográdi helyőrséget, hogy ismételjék meg a július 16-18-i kísérletet. Hangoztatja az azonnali fegyveres felkelés szükségességét... Más bolsevik vezetők is számos gyűlésen állást foglaltak az azonnali fegyveres felkelés mellett. Különösen nagy figyelmet érdemel a Petrográdi Szovjet jelenlegi elnöke, Brontsein-Trockijnak a működése.

Meg kell állapítanom... hogy a „Rabocsij Puty” és a „Szoldat” számos cikkének stílusa és hangneme semmiben sem különbözik a „Novaja Rusz” hangjától... Itt nem annyira egy bizonyos politikai párt tevékenységéről van szó, mint inkább arról, hogy egyesek kihasználják a nép egy részének politikai tudatlanságát és bűnös ösztöneit, arról, hogy egy szervezet Oroszországban mindenáron destruktív és fosztogatásokat akar provokálni; mert hiszen a tömegeknek most olyan a hangulata, hogy Petrográdban minden megmozdulás szörnyű mézslásokra vezetne, amelyek a szabad

Oroszország, nevére örök szégyent hoznak...

...Maga Uljanov Lenin beismerte, hogy a szociáldemokraták balszárnya Oroszországban igen kedvező helyzetben van. Figyeljék csak, mit mond:

„Gondoljuk csak meg!... a németek... amikor egyetlen Liebknechtjük van... újságok nélkül, gyülekezési jog nélkül, szovjetek nélkül... a lakosság valamennyi osztályának hihetetlen gyűlölete ellenére... felkelést szerveztek... Mi pedig, amikor több tucat újságunk és gyülekezési jogunk van, amikor többségünk van a szovjetekben, mi, az egész világon a legjobb helyzetben lévő proletárinternacionalisták, mondjunk le arról, hogy felkelésünkkel támogassuk a német forradalmárokat?”

Ezután Kerenszkij így folytatta: „A lázadás szervezői ilyen módon nyíltan beismerik, hogy most egy politikai párt szabad tevékenysége számára a legkedvezőbb feltételeket biztosítja Oroszország, ahol az Ideiglenes Kormány élén, e politikai párt véleménye szerint, „egy bitorló áll, olyan ember, aki eladta magát a burzsoázának.” — Kerenszkij miniszterelnök.”

Tűzoltási bemutató

Nem mindennapos látványban volt részük szerdán délután a Pétii Nitrogénművek központi laboratóriuma dolgozóinak. A tűzrendészeti hatóságok tűzoltási bemutatót rendeztek. Bemutatták, hogy tűzveszély esetén mivel és hogyan lehet védekezni. Ilyen bemutató hosszú évek óta nem volt a vállalatnál.

Diákönkormányzat a kollégiumunkban

A Várpalotai 305. sz. Vájar-tanuló Intézet kollégiumának helyi sajátosságait pedagógiai szempontból szemlélve, úgy elemezhetjük, mint a pedagógusok és a diákönkormányzat összhangját.

Az eddigi évek tapasztalatai megmutatták, hogy a nevelő a saját munkaterületén oly apró részletekkel foglalkozik, melyek elvonják figyelmét az egyéni nevelő való foglalkozástól. Sokat beszélünk a közösségi nevelésről. A közösség nevelése mindenkor visszavezetődik az egyéni nevelésre. Tekintve, hogy minden fiatal más-más karakteri és egyéni tulajdonságokkal rendelkezik, ezért a pedagógusnak külön-külön kell nevelőjei foglalkozni.

Azokban az intézetekben, ahol nincs diákönkormányzat, és nem érvényesül a fiatalok részéről megválasztott vezetők segítségével, ott csak a közösség neveléséről beszélhetünk.

Vájar-tanuló fiataljaink három, illetve két évre szerződtek a szakma elsajátítására. Ez idő alatt nevelőinknek a fiatalokat úgy kell előkészíteniük az életre, hogy ott ne csak szakmai, hanem bármely területen meg tudják állni a helyüket.

Intézetünkben a pedagógusok és a diákönkormányzat összhangját úgy határozhatjuk meg, hogy az úgynevezett „ifjúsági vezetők”, akik a fiatalok legjobbjából, öreg diákok köréből kerülnek kiválasztásra, segítik és irányítják a nevelők útmutatása mellett a gondjukra bízott osztályt, illetve kisközösséget.

Célunk, hogy nevelőjeink szabadidejét, sport és kulturális igényeit, valamint a szervezeti életet a legmagasabb fokon biztosítsuk fiataljaink számára.

A tanulókkal való foglalkozást a nevelői testület közösen beszéli

Egyre több az újítási javaslat Inotán

Mióta megjelent az új újítási rendelet, azóta az inotai November 7 Erőműben is hónapról-hónapra emelkedik a benyújtott javaslatok száma. Júliusban 13, augusztusban 16, szeptemberben pedig már 18-ig 14 újítási javaslatot nyújtottak be.

Az újítási javaslatot a szakvéleményezés után az egyszemélyi elbi-

rálóhoz, a főmérnökhöz továbbítja az újítási előadó, utána hamarosan sor kerül a szerződéskötésre is. Persze van olyan újítás is, amit kísérletre kell utalni és csak azután tudják megállapítani a gazdasági értéket, amit alapul kell venni az újítási díj megállapításánál.

Tájékoztató

a szeptemberi gyermekbénulás elleni védőoltásokról

Szeptember 3-tól kezdődően a következő korosztályok kerülnek védőoltásra:

1. Mindazon 1951 január 1 és 1957 február 28 között született gyermekek, akik 1. évi július és augusztus hónapban az első gyermekbénulás elleni védőoltást kapták, most második védőoltásban részesülnek.

2. Mindazon 1951 január 1 és 1957 február 28 között született gyermekek, akik eddig valamilyen oknál fogva gyermekbénulás ellen védőoltásban még nem részesültek, most kaphatják a gyermekbénulás elleni első védőoltást, ezek 4-6 hét múlva részesülnek második védőoltásban.

3. A munkás-paraszti kormány lehetővé tette, hogy az 1951 január 1 és az 1957 február 28 közötti időben született gyermekeken kívül magasabb korosztályokba tartozó gyermekek is részesülhessenek gyermekbénulás elleni védőoltásban.

4. Várpalota I. kerületében az egyes utcákban lakó gyermekek részére az alábbi napokon délelőtt 8-12 óra, délután 2-5 óra között lesznek megtartva a gyermekbénulás elleni védőoltások:

a) 1957 szeptember 23-án: Ady-majori, 51/A. ép., 51/B. ép., Arpád u., Bacsnányi u., Dankó u., Dózsa u., 53/F. ép., Felsőmajori régi épület, Honvéd u., Hősök tere, Hunyadi u., Jókai u., Mártírok útja, Mészáros u., Rákóczi út, Szt. István út, A, B, C épületek, Alsóinkám, Felsőinkám, Szilvás-

barak, Szt. Imre út, Tánácsics u., Zichy u.

b) 1957 szeptember 24-én: 51/C. ép., 53/D. ép., 53/E. ép., Szt. István u., XI. Jókai u., XII. ép., Kárvária, Kismező, Mátyás u., Petőfi u., Thury György tér.

c) 1957 szeptember 25-én: Bokányi u., Csóbarak, Fanny telep felsőmajori I., II., III., IV., V., VI. épületek, Mandulás, Magyarai u., Marx u., Kossuth u., Herceg-telep.

d) 1957 szeptember 26-án: Állomásbarak 52-es emeletes épületek, Felsőmajor II. épületek, Loncsos szőlő, Ósi-út akna, Rákóczi telep, Régi bánya, Sallai u., Pétii u., Szabó telep.

5. Várpalota II. kerületében 1957 szeptember 23-án és 24-én délután 3-4 óráig lesznek megtartva a védőoltások, a körzeti rendelőben.

6. Várpalota III. kerületében (Inotán) 1957 szeptember 23-án, 24-én délelőtt 11-13 óra között, továbbá délután 3-4 óra között a körzeti orvosi rendelőben és ugyancsak szeptember 23-án és 24-én az üzemi orvosi rendelőben délután 4-6 óra között.

Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága

A Lottó e heti nyerőszámai:

11, 27, 53, 67, 71

Amikor a csend... városra, amikor a m... zatos, szemed végé... tthon megszokott, de... dig valami újat adó... a család és téged m... gondolat. A munka... lakadó tervezettség... gyermekek ágya el... egészséges szuszogás... dolatban egyengeted

— Mernők lesz, Mindegy. De nagyol az apja. — A holt... fiad holnapjába és... ha eszedbe jutnak... Ez még nem baj, cs... legyen. Igen. Ez a... gondod. Aztán a l... szed az asztalon fe... a kövér betűk a k... lemről beszélnek. M... az arcod, a lecke v... láttán. — Micsod... gyerek, — simogat... del alvó piros arcá... anyja is dolgozik. Sokszor eljásztottar... valld be eszedbe... És mintha Te is is... nál, önkéntelenül... asztal fölé szegez... „Üttörő foglalkozá... egyik nap végére... gondolsz arra, ho... anyja is dolgozik? foglalkozás közöt... van.

Elárulom, nem... gyunk. Mert itt il... egy kis sereg, de... 60 pedagógus közt... vállalná az úttörő... get. Miért? Az ú... talán hazafiatlan... ja senki, hisz az i... közül az 1. pont... törő szereti hazá... és dolgozik érte... várpalotai gyere... dultak a mozgalom... azokban a napok... Himnusz és a... hangja mellett... márok a hatalom

kapott információkat figyelembevéve, foglalkozik egy-egy fiatalal. Amennyiben az intézet részéről valamely feladat elintézésére vár, azt a nevelőtestület megkapja a kollégium vezetőjétől, majd közlik az ifjúsági vezetőkkel és azok gondoskodnak a végrehajtásról.

Természetesen, ebben az esetben olyan kérdéskörrel beszélünk, amely nem képezheti vita tárgyát, az ifjúsági vezetők részéről sem. Ezek közé sorolhatjuk például a kollégiumi tanács részéről elfogadott nevelési feladatokról szóló tervek, melynek részleteit a „szakasz” nevelőtanár végzi. Az ifjúsági vezető tehát egy napra lebontott tervet kap meg a nevelőjétől, amely a napi foglalkozást tartalmazza (Sportköri munka, kulturmunka, tanulóörök, korrepetálások, szakköri munka stb.)

A tanulóöröket, kultúr-, sportmunkákat, valamint a különféle szakkörök tevékenységét az ifjúsági vezetők soraiból kikerült fiatalok végzik a nevelőtanár külső irányítása mellett. Kivételt képez a korrepetálás. A leggyengébb tanulókkal a nevelőtanár foglalkozik.

Ifjúsági vezetőink, a kollégiumi tanács tagjai, a diákönkormányzat munkáját önzetlenül, időt és fáradságot nem kímélve, végzik.

A diákönkormányzat, ha jól betölti feladatát, akkor kettős nevelési, célt hajt végre; megbecsülést biztosít nevelőjeink részéről az öregdiákok és egymás iránt, s a fiatalok részéről előljárókat iránt.

A kollégiumi rendszer ilyen irányú formái lerakják alapjait a diákönkormányzat magasabb színvonalú rendszerének.

Kövári László nevelőtanár, Várpalota

Nincs most pa... vember 7 Erő... Van belőle anny... soha nem volt... Nincs semmi a... mosenergia ter... — Az erőmű... már korábban... szintet, de az... csak az utóbbi... rizza Pintér C... igazgató. Azutá... juk, hogy a... a műtávi... fejlesztési te... lékra teljesít... kilowattórát... tek, mint a...

— Mi úgy te... rik, igénylik... sodik negyed... zott az igény... a tervet teljes... kárt jelent az... ják. Ezután... terelődik a sz... bereket a leg... ja, hisz azon... szesedés.

A táblázatok... évben 15,81... wattóra villan... ge. Januárba... 20,45 fillér, ... 17,4 fillérre... lisban a szék... számolási ár... ugrott 19,22... önköltségek. M... ismét csökke... mivel a term... magasabb va... na. Júliusba... tusban pedu... tottak elő e... giát a terve... lyett.